

música | miguel poveda

Miguel Poveda, divendres a Girona. / LLUÍS SERRAT

Ànima

► **Músics:** Miguel Poveda (veu), Chicuelo (guitarra), Carlos Grilo i Luis Cantarote (palmes) i Gustavo Llull (piano).

Lloc i dia: Auditori de Girona, divendres 26 de juny. Festival de Músiques Religioses i del Món.

JOAQUIM ARMENGOL

Divendres d'estiu, vesprada. L'aigua cau amb insistència. La gent cuita les cames i s'introdueix a l'Auditori esbufegant i regalimant gotes d'una frescor nova. Copes de vi remullen goles mentre homes i dones deixen fer al temps, tot esperant, amb nítida parsimònia. Qui esperem?

Hi ha veus que semblen tocades per la mà d'algun déu impossible. Hi ha moments que aquestes veus semblen explicar-te més del probable. Hi ha simfonies per sempre més. Hi ha sèsam. Hi ha Miguel Poveda. Concert memorable del *cantaor* paio de Badalona que va oferir un espectacle d'antologia acompanyat per Chicuelo a la guitarra, les *palmas* de Grillo i Cantarote, i el pianista Gustavo Llull. Dividit en tres parts, el concert va arrencar amb piano i Poveda desgranant cinc poemes meravellosos, des de Brossa a Gil de Biedma. Delicadesa i sensibilitat que mudava el cant més íntim de gestualitat connatural. Seguidament, veu, guitarra i *palmas*, asseguts, van fondre els temes més representatius, pur flamenc, *palos* que en un mostrari, dividit en parts, va recórrer tota la discografia de Miguel amb els temes més distingits. En la tercera part una concatenació fragmentada de *coplas* d'imaginari col·lectiu, part significativa del seu darrer disc. L'entusiasme d'un públic excel·lent va provocar certa exaltació en els artistes. Animats pel fet, van buidar-se en uns bisos extraordinaris, sense micròfon, a pèl, ballant i mostrant l'entranya més fonda del flamenc. Per la seva manera d'estar, de cantar, pel carisma i somriure proper, sinceritat i simpatia, per entrega: *que grande eres Miguel!*

Arbúcies, territori independent

El festival Poparb celebra la cinquena edició amb totes les entrades venudes

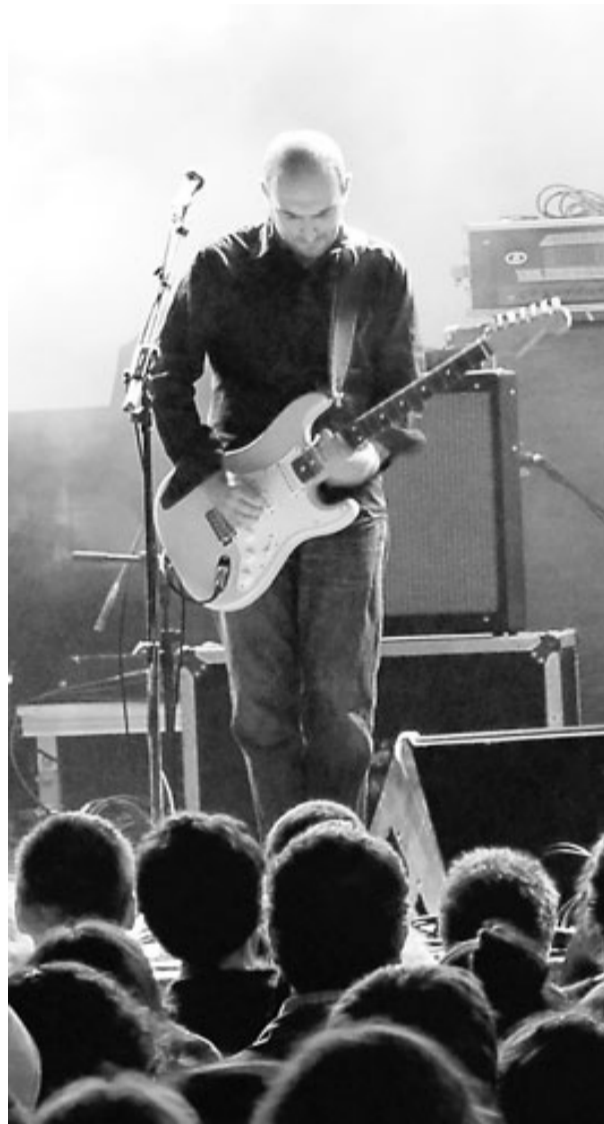
XAVIER MERCADÉ / Arbúcies (Selva)
 ● Quan fa cinc anys va sorgir la proposta d'un festival a Arbúcies amb un cartell amb bandes catalanes d'adscripció independent, van sorgir

veus profetitzant un futur més aviat trist, repetitiu i sense relleu. La realitat ha demostrat el contrari amb una escena que va creixent i ampliant-se tant en quantitat com en qualitat i que

té el Poparb com a catalitzador d'aquests sons nous. El temps ha reafirmat la filosofia del festival, que divendres va engegar la cinquena edició amb les entrades venudes.

La cinquena edició es va despertar divendres passat amb tot el paper venut pels dos dies, però aquest èxit de convocatòria no volia pas dir aglomeracions ni molèsties en un festival que mai no ha volgut jugar a la guerra de xifres. No. El Poparb ja va néixer amb una voluntat acollidora i el recinte de Can Cassó estava ple, però sense trencar l'harmonia i la sostenibilitat de l'espai. El que sí que va entorpir el bon funcionament de la primera jornada va ser un xàfec que va caure a darrera hora de la tarda que va malmetre el sistema elèctric del festival. Aquest fet va acumular retards considerables en els horaris ja des de la primera actuació i va provocar diversos talls de llum durant les actuacions, que van ser rebuts amb resignació: «això ha estat un minut de silenci per la mort de Michael Jackson» va reconèixer Angelina Fàbregas, la cantant dels Moderns, quan els va tocar l'apagada només començar la seva actuació.

Helena Casas, que l'any passat ens convidava al planeta de la tristor a partir del seu projecte Conxita, va tornar al Poparb transvestida en Angelina i Els Moderns, un conjunt musicovocal que reivindica el *ieie* català dels anys seixanta. Juntament amb el DJ Phil Musical van presentar un espectacle de producció pròpia del festival en què van recrear un programa radiofònic ancorat a l'any 1969 a l'estil de Radiosco-

Joan Miquel Oliver, divendres a Arbúcies. / M. LÓPEZ / ACN

pe on no van faltar concursos, consultoris sentimentals, anuncis i versions de clàssics de Delfí Abella, les Germanes Serrano, France Gall o Maria Cinta.

Pop poètic i iconoclasta
 Els Nens Eutròfics, amb el poeta Josep Pedrals al cap-

davant, van oferir la seva sessió d'un pop iconoclasta capaç de fer en clau *funk* poemes de Palau i Fabre i oferir malabarismes lingüístics sota una poderosa base instrumental.

Ja sigui en solitari, amb els Antònia Font o acompanyant Jaume Sisa, en

Joan Miquel Oliver és presència clàssica del festival. Així que no ho va tenir difícil per convèncer un públic que se sabia de memòria les cançons del seu *Bombón mallorquí* recent i aclamat. Ix van aportar l'accent valencià a la jornada però el seu *pop-punk* surrealista i gamberro no va acabar de quallar a causa principalment de problemes tècnics.

Els Love of Lesbian arribaven com a caps de cartell i amb tot el peix venut arran de l'èxit del seu darrer disc *1999*. Va ser un grup que va mostrar-se amb un directe a prova de bombes i bevent les mels d'un èxit aconseguit a pols. Una actuació que va acabar enllaçant-se amb el pop sintètic d'herència vuitantera d'Ultraplayback, que van encendre el ritme fins ben entrada la matinada.

Relax a la piscina

Ahir dissabte l'ambient familiar, relaxat i distès de les piscines municipals va ser el marc on Carlos Mestre i la Sinfónica de Gavà van repartir la seva rumba urbana. Per la tarda l'escenari del Gorg Nou, al mig de la naturalesa, va mostrar també símptomes de la creixent aflluència de públic d'aquesta edició. Un públic interessat i amb ganes de descobrir grups amb personalitat pròpia com La Setina o el pop bucòlic dels menorquins Dèlen que van comptar amb la col·laboració dels bisbalencs Sanjosex i Mazoni.

La VINYA de
SANT POL
 Sant Feliu de Guíxols - S'Agaró

El plaer de viure
 a prop de mar

C/ Muntaner, 533-535, Entl. 1r, Barcelona
 T. 902 235 237 • T. 93 419 13 59
 www.propdemar.es • propdemar@propdemar.es

PUBLICITAT